

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 8. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 809 (alm. del) efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV), Mattias Tesfaye (S) og Josephine Fock (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

21. juni 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 9309
Akt-id 249235

Spørgsmål nr. 809:

Det fremgår af Ombudsmandens endelige redegørelse om "Adskilt indkvartering af mindreårige gifte eller samlevende asylansøgere" (UUI alm. del – bilag 152), side 20, at Udlændingestyrelsen i forlængelse af ministerens instruks af 10. februar 2016 besluttede "at skille 23 par ad", og at "adskillelsen af parrene blev gennemført i løbet af februar og marts 2016". Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang der blev foretaget en individuel og konkret vurdering – herunder en partshøring – af de 46 personer, inden den fysiske adskillelse blev gennemført i februar og marts 2016? I det omfang dette ikke fandt sted, ønskes det begrundet i lyset af ministerens forklaringer på samrådet den 1. juni 2016?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Udlændingestyrelsen, hvortil der henvises:

"1. Udlændingestyrelsen kan oplyse, at styrelsen i alle sager, der er eller har været omfattet af udlændinge- og integrationsministerens indkvarteringsinstruks af 10. februar 2016, har foretaget en konkret og individuel vurdering af, om det vil være foreneligt med Danmarks internationale forpligtelser at indkvartere parret hver for sig.

Udlændingestyrelsen har således i forlængelse af, at styrelsen den 10. februar 2016 modtog indkvarteringsinstruksen, foretaget en gennemgang af oplysningerne i alle sagerne, og har i en række sager indhentet supplerende oplysninger til brug for behandlingen af sagerne.

Udlændingestyrelsen har i forbindelse med denne gennemgang af sagerne identificeret fem sager, hvor Udlændingestyrelsen har vurderet, at separat

indkvartering ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Udlændingestyrelsen traf derfor beslutning om, at der ikke skulle ske indledningsvis separat indkvartering af disse par.

2. For så vidt angår spørgsmålet om partshøring kan Udlændingestyrelsen oplyse, at udlændingelovens bestemmelser om indkvartering betyder, at der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, når Udlændingestyrelsen træffer beslutning om at flytte en asylansøger fra et asylcenter til et andet efter bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt. Det medfører bl.a., at der ikke skal ske partshøring efter forvaltningsloven eller træffes en afgørelse i sagerne.

Hvis en asylansøger ikke efterkommer en beslutning om at flytte, kan Udlændingestyrelsen give asylansøgeren et flyttepåbud efter bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt. Et sådant påbud er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det betyder bl.a., at reglerne om partshøring i forvaltningslovens § 19 finder anvendelse i disse situationer, og at der skal træffes en afgørelse i sagen.

Indtil april 2016 blev sagerne om indkvartering af mindreårige med ægtefælle/samlever behandlet som styrelsens øvrige sager om indkvartering af asylansøgere, dvs. som faktisk forvaltningsvirksomhed. I de sager, hvor Udlændingestyrelsens beslutning om flytning blev fulgt, blev der ikke truffet en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og der blev derfor heller ikke foretaget partshøring.

Den 28. april 2016 besluttede Udlændingestyrelsen at genoptage de konkrete sager om adskilt indkvartering. Udlændingestyrelsen besluttede, at der skulle træffes en afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., i alle sager.

Udlændingestyrelsen kan i den forbindelse henvise til styrelsens udtalelse af 28. april 2016 til Folketingets Ombudsmand. Udtalelsen er gengivet i Folketingets Ombudsmands endelige redegørelse i sagen (UUI Alm. del – Bilag 152), s. 21 ff.

Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

”Styrelsens beslutninger efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt., om asylansøgers indkvartering på asylcentre har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. bemærkningerne side 33 i lovforslag nr. L 130 af 30. januar 2013 (vedtaget som lov nr. 430 af 1. maj 2013).

De hidtidige beslutninger om indkvartering af mindreårige ægtefæller og deres ægtefæller og samlever på forskellige asylcentre er foretaget i over-

ensstemmelse med almindelig praksis for indkvartering og er således foretaget i henhold til § 42 a, stk. 7, 1. pkt.

Styrelsen kan i henhold til udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt. træffe afgørelse om flyttepåbud i den situation, hvor styrelsens beslutning efter § 42 a, stk. 7, 1. pkt. ikke efterleveres. Dette betyder i relation til de konkrete sager om mindreårige med myndige ægtefæller eller samlevere, at styrelsen i de tilfælde, hvor en beslutning efter § 42 a, stk. 7, 1. pkt., ikke er blevet efterlevet, har truffet afgørelse om flyttepåbud i henhold til § 42 a, stk. 7, 3. pkt. Indkvarteringsoperatørerne vil fremadrettet indkvartere parterne på hver sit asylcenter ved første indkvartering. Dette sker ved faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. § 42 a, stk. 7, 1. pkt. Der sker ikke partshøring forinden, men operatøren indgår i dialog med parret om indkvarteringen. Hvis parterne i forbindelse med indkvarteringen giver udtryk for, at de ikke er tilfredse med den anviste indkvartering eller vælger parret ikke at følge anvisningen, vil Udlændingestyrelsen træffe en afgørelse om indkvarteringen hver for sig efter § 42 a, stk. 7, 3. pkt. Styrelsen foretager partshøring, forinden afgørelsen træffes. Denne partshøring vil i relevant omfang omfatte de faktiske oplysninger i sagen.

(...)

Udlændingestyrelsen vil fremadrettet træffe afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., også i den situation, hvor parterne i forbindelse med indkvarteringen giver udtryk for, at de ikke er tilfredse med den anviste indkvartering, men efterkommer anvisningen. Styrelsen vil i den forbindelse foretage en partshøring efter forvaltningslovens § 19, der vil omfatte alle relevante faktiske oplysninger af væsentlig betydning, forinden afgørelsen træffes.

I forhold til de sager, som allerede er afgjort, herunder sagen vedrørende A og B, vil styrelsen genoptage sagerne og foretage en fyldestgørende partshøring. Under sagsbehandlingen, i forbindelse med genoptagelsen af sagerne, vil parterne forblive adskilt. Udlændingestyrelsen vil tilstræbe en hurtig afgørelse af sagerne.”

3. Udlændingestyrelsen kan om den nugældende praksis oplyse, at Udlændingestyrelsen – medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, der tilsiger, at parret allerede ved ankomsten skal indkvarteres sammen – indkvarterer par, der er omfattet af indkvarteringsinstruksen af 10. februar 2016, hver for sig ved den første indkvartering. Dette sker – også efter den nuværende praksis – uden, at der sker partshøring.

I forlængelse af styrelsens beslutning om, hvorvidt der i forbindelse med den første indkvartering skal ske separat indkvartering, indleder Udlændingestyrelsen en sagsbehandlingsproces, der bl.a. omfatter en partshøring af parret. Udlændingestyrelsen træffer herefter – under hensyntagen til intensiteten af indgrebet og til, at asylansøgere udgør en særligt sårbar gruppe – en afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., hurtigst muligt.

Der henvises i øvrigt til Udlændinge- og Integrationsministeriets notat af 12. december 2016 om fortolkningen af Danmarks internationale forpligtelser i sager om Udlændingestyrelsens indkvartering af mindreårige ægtefæller og samlevende på asylcentre (UUI Alm.del – Bilag 75).”

Inger Støjberg

/

Jesper Gori